

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾

سورة آل عمران، ١٦٤/٣

عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ

«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»

الترمذي، كتاب فضائل القرآن، ١٥

Ärade muslimer!

Vi står inför början av ännu ett nytt läsår i skolor och på universitet. Må vår Skapare (cc) skänka våra barn, våra ungdomar och alla som strävar efter kunskap framgång, klarhet i tanken och välsignade resultat under den nya terminen.

Vi får dock inte glömma att utbildningens egentliga syfte inte bara är att förse människan med kunskap, utan också att förse honom med god moral, vägleda honom mot goda gärningar och fostra honom till en samhällsnyttig individ. Den viktigaste vägen för att nå detta mål är att på rätt sätt lära sig den högsta av alla kunskaper, den heliga Koranen, och vår ädla religion, Islam. Vår profet (s.a.v.) har faktiskt förmedlat denna sanning till oss genom att säga: ”De bästa bland er är de som lär sig och undervisar i Koranen.”¹. Oavsett vilket kunskapsområde vi studerar bör vi därför sätta Koran- och religionsundervisningen i centrum för våra liv. Att lära sig vår religion på rätt sätt och tillämpa det vi lärt oss i våra liv är nämligen en av de viktigaste vägarna till frid i denna värld och evig frälsning i livet efter detta.

Kära troende!

I vår heliga bok, Koranen, står det så här: “**Gud visade sannerligen de troende [en stor nåd], då Han lät ett sändebud komma till dem, [en man] ur deras egna led, för att framföra Hans budskap till dem och rena dem [från synd] och undervisa dem i Skriften och [profeternas] visdom; innan dess var de helt uppenbart på orätt väg.**”². I denna ädla vers framgår det tydligt att vår profet (s.a.v.) har sänts till oss som en nåd för att lära oss Koranen och visdom. Genom att lära

sig detta håller sig människan utan tvekan borta från ondskan, renar sitt inre och, viktigast av allt, lär sig att leva i enlighet med sin Herres välbehag. Genom Koranen förstår han skapelsens syfte; genom den klär han sig i god moral, dygd, godhet och gudsfruktan.

Tack vare visdom kan människan skilja mellan rätt och fel, sanning och falskhet, gott och ont. Visdom innebär nämligen att känna till Allahs domar och religionens skönhet, att förstå barmhärtigheten och nyttan i Hans bud och att ha en djup insikt som skyddar människan från felaktiga vägar. Den som besitter visdom är inte bara en som vet, utan en som handlar enligt sin kunskap, talar sanning, uppträder måttfullt och i allt han gör strävar efter att vinna Allahs välbehag. Därför är visdom inte bara torr kunskap, utan ett ljus som för kunskapen in i livet, mognar människan och förskönar hans moral.

Mina syskon!

I den heliga Koranen står det: “**Kan de som vet likställas med de som inte vet?**”³. Här prisas den muslim som känner till sin religion och handlar i enlighet med sina kunskaper, och man uppmuntras att söka kunskap. För att vi ska kunna utföra våra dagliga böner på rätt sätt måste vi kunna läsa Koranen korrekt, och för att vi ska kunna ha en rätt tro är vi beroende av korrekt religiös kunskap.

Låt oss därför inte försumma att anmäla våra barn till de lektioner som ges i våra moskéer och utbildningscentrum, och att uppmuntra dem att delta i dessa lektioner. På samma sätt bör vi, oavsett vår ålder, sträva efter att fylla luckorna i våra religiösa kunskaper och utveckla oss inom detta område. Ty vår ädla religion, Islam, betraktar strävan efter kunskap som en grundläggande plikt för varje muslim, oavsett om man är man eller kvinna.

Jag vill avsluta min predikan med denna vackra bön som vår profet (s.a.v.) framförde: ”Å Allah, jag söker skydd hos Dig från kunskap som inte ger nytta, från ett hjärta som inte känner vördnad, från en själ som aldrig blir mätt och från böner som inte blir hörda.”⁴. Amin!

¹ Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'ân, 15.

² Âl-i Imrân suresi, 3:164.

³ Zümer suresi, 39:9.

⁴ Müslim, Zikir, 73; Nesâî, İstiâze, 65.